მუსლიმის ტანისამოსის (იზარის) სიგრძე უნდა იყოს წვივის შუამდე, ხოლო არ არის პრობლემა, თუ იგი კოჭებს შორის იქნება. თუმცა, რაც კოჭებზე დაბლაა, ის ცეცხლშია. ვინც თავისი სამოსი ამპარტავნულად დაუშვა მიწაზე, ალლაჰი მას არ შეხედავს

აბუ სა'იდ ალ-ხუდრი (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) გადმოსცემს, რომ მან თქვა: თქვა ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას): «მუსლიმის ტანისამოსის (იზარის) სიგრძე უნდა იყოს წვივის შუამდე, ხოლო არ არის პრობლემა, თუ იგი კოჭებს შორის იქნება. თუმცა, რაც კოჭებზე დაბლაა, ის ცეცხლშია. ვინც თავისი სამოსი ამპარტავნულად დაუშვა მიწაზე, ალლაჰი მას არ შეხედავს».

[სანდო (საჰიჰ)] [გადმოსცა აბუ დაუდმა, იბნ მააჯამ და აჰმადმა]

ალლაჰის მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) განმარტა, რომ მუსლიმი მამაკაცის იზარს (სამოსი, რომელიც ქვედა სხეულს ფარავს) აქვს სამი მდგომარეობა: პირველი: სასურველი – რომ იზარი იყოს წვივის შუამდე. მეორე: ნებადართული უკმაყოფილების გარეშე – ანუ ის, რაც წვივის შუაზე ქვემოთაა, მაგრამ კოჭებამდე (კოჭები – ის გამოყოფილი ძვლებია, რომლებიც წვივისა და ტერფის შეერთების ადგილას მდებარეობს). მესამე: აკრძალული – როდესაც სამოსი კოჭებზე დაბლაა. ასეთი ადამიანის მიმართ არის შიში, რომ მას ცეცხლი შეეხება. ხოლო თუ ამას აკეთებს ამპარტავნობის, სიამაყისა და გათავხედების გამო, ალლაჰი მას არ შეხედავს.

http://www.sunnah.global/hadeeth/ka/show/4964